

JULITA NAGEL

POSZUKIWANIE NAJWIĘKSZEGO SKARBU, NAJWIĘKSZEJ MIŁOŚCI

Jaselka misyjne

Na scenie znajdują się plakaty obrazujące pięć kontynentów, na których pracują misjonarze. Kontur Afryki wykonany na zielono, kontur Ameryki wykonany na czerwono, kontur Azji wykonany na żółto, kontur Europy wykonany na biało, kontur Australii i Oceanii wykonany na niebiesko. Św. Mikołaj będzie narratorem Jasełek. Gdy będzie czytał ważne informacje na temat kontynentu, dzieci ubrane w stroje regionalne będą stały przy opisywanym przez niego kontynencie. Po prawej stronie sceny umieszczamy stajenkę betlejemską z Dzieciątkiem Jezus nad stajenką zawieszamy dużą gwiazdę betlejemską. Obok stajenki można ustawić dużą świecę „Caritasu” symbolizującą miłość i oczekiwanie na przyjście Zbawiciela. Nad stajenką zawieszamy duże serce. Po lewej stronie sceny umieszczamy udekorowaną choinkę, na której przedstawiciele kontynentów będą zawieszali serduszką w pięciu kolorach misyjnych. Należy przygotować kolorowe literki tworzące napis: MOST; czerwone – M, żółte – O, niebieskie – S, zielone – T. Św. Mikołaj będzie wchodził na scenę trzymając w ręku obracającą się wokół swojej osi kolorową gwiazdę. Gwiazda ma mieć ramiona wykonane z 5 kolorów misyjnych: żółtego, zielonego, czerwonego, niebieskiego i białego. Kolędnicy: misjonarz z krzyżem, Św. Mikołaj z gwiazdą misyjną, dwa Anioły – jeden trzyma lampkę, drugi kulę ziemską lub lampion, dwoje dzieci z Europy, pięcioro dzieci z Azji, dwoje dzieci z Afryki, dwoje dzieci z Oceanii, czworo dzieci z Ameryki. W przedstawieniu biorą udział również dzieci przebrane za Maryję i Józefa oraz dzieci w strojach z różnych krajów z całego świata, wszyscy śpiewają kolędy, przynoszą dary i ofiarowują je Jezusowi.

Scenariusz

Podczas wspólnego kolędowania wyznaczone dziecko kręci gwiazdą misyjną. Św. Mikołaj wychodzi na scenę wraz z kolędnikami pochodzącymi z różnych kontynentów, kręci gwiazdą misyjną i woła:

Św. Mikołaj: Z muzyką i tańcem, z aniołem i gwiazdą idą przebierańce, hej kolęda, kolęda. Do okien pukamy, szkoły odwiedzamy, hej, kolęda, kolęda. Czas oczekiwania zakończyć nam trzeba, bo Król, nad Królami zstąpił do nas z nieba. Z wszystkich kontynentów tu dziś przybywamy i Pana, nad Pany razem uwielbiamy hej, kolęda, kolęda.

Św. Mikołaj, gdy wypowiada słowa: hej kolęda, kolęda obraca gwiazdę misyjną.

Misjonarz: Jezus malusieńki przybył do nas z nieba i powtórnie przyjdzie, czekać, więc nam trzeba. My mali misjonarze Jezusa szukajmy i po Jego śladach do nieba zdążamy. Chociaż różnymi językami, na co dzień władamy to jedności, miłości i zgody szukamy. Chcemy, aby wszyscy w pokoju żyli, aby prawdy i szacunku nigdy nie zgubili hej, kolęda, kolęda.

Anioł I: Posłuchajcie wszyscy ludzie, co Wam dzisiaj opowiemy o przedziwnym Bożym, skarbie-cudzie, hen daleko w Świętej Ziemi! *Anioł trzyma w ręku kolorową lampkę.*

Anioł II: Przypomnimy o tym wszystkim, o czym sami dobrze wiecie, co się stało przed wiekami, na tym pięknym Bożym świecie. Jak Jezus Maleńki przybył na ziemię, do ubogiej stajenki. *Anioł trzyma kulę ziemską i pokazuje palcem na globusie Ziemię Świętą lub roratni lampion.*

Kolędnik: *Z Ameryki w kapeluszu meksykańskim.* Dzisiaj razem wielki skarb odkryjemy i Maleńką Miłość do domów naszych zaniesiemy. Wszystkich Was drodzy goście na Jasełka pięknie zapraszamy i do wspólnego szukania Bożej. Miłości bardzo zachęcamy.

Św. Mikołaj: Zapraszamy! *Kolędnicy śpiewają razem z chórkami piosenkę pt. „Świat na Ciebie czeka Panie”.*

Gdy jest śpiewana piosenka na scenę wchodzi dzieci: dziewczynka z lamionem roratnim i chłopiec trzymający serce podchodzą do stajenki (dzieci występują w strojach komunijnych). Uczniowie zawieszają serce - symbol miłości na dachu stajenki, siadają przy pustym żłóbku i włączają się do śpiewu. Po piosence kolędnicy (Św. Mikołaj, Aniołowie, Meksykanin opuszczają scenę). Gdy muzyka ucichnie wstają dzieci komunijne, ustawiają się na środku sceny i recytują wiersz pt. „Przyjdź, nie zwlekaj...” Dziewczynka podczas recytacji trzyma w ręku lampion roratni. Dzieci recytują wiersz na przemian a refren wiersza mogą mówić wspólnie. Po recytacji siadają znowu przy pustym żłóbku.

„Przyjdź, nie zwlekaj...”

1. Chociaż z nieba droga daleka,
do siebie zapraszam Cię, Boże!
Serdecznie na Ciebie tu czekam,
Przyjdź do mnie najszybciej, jak możesz!

Ref: Przyjdź, nie zwlekaj,
bo tutaj czeka
na Ciebie, Chryste,
serduszek czyste.

2. Przyjdź wiecznie żywy
Boże nasz prawdziwy!

W mym sercu maleńkim jak piątka
jest ciepło i miło jak w niebie.

Wypełnia je miłość gorąca
do Ciebie, mój Jezu do Ciebie!

Ref: Przyjdź, nie zwlekaj,
bo tutaj czeka
na Ciebie, Chryste,
serduszek czyste.

3. Przyjdź wiecznie żywy
Boże nasz prawdziwy!
Uśmiechasz się do mnie, rozumiem!
Więc pewnie tu zaraz przybędziesz!
Wyrazę swą wdzięczność jak umiem,
Twą dobroć chcę głosić dziś wszędzie!

Ref: Przyjdź, nie zwlekaj,
bo tutaj czeka
na Ciebie, Chryste,
serduszek czyste.

Przyjdź wiecznie żywy
Boże nasz prawdziwy!

Petrusewicz, *Ze mną bądź...*; *Pierwsza Komunia Święta, Przyjdź, nie zwlekaj...* Wydawnictwo
Archidiecezji Warszawskiej 1994 s. 7.

*Po recytacji chłopiec z kl. II wraca do pustego żłóbka i siada przy nim, czekając na przyjście
Zbawiciela. Dziewczynka z kl. II zostaje na scenie, dołącza do niej druga dziewczynka
przebrana za Anioł z lampionem w ręku i wspólnie śpiewają utwór pt. Marana tha – śpiew z
chórkami. Dziewczynka przebrana za Anioła staje obok stajenki a dziewczynka z kl. II siada
przy żłóbku. Wszyscy czekają na Zbawiciela.*

Św. Mikołaj: Drodzy widzowie teraz wszyscy na Jezusa czekamy i na podróż w czasie i w
przestrzeni zapraszamy. Kto lubi podróże niech walizkę, plecak szykuje i z nami po całym
świecie skarbu poszukuje. Hej kolęda, kolęda.

*Św. Mikołaj przekazuje mikrofony dzieciom I, II i III. Następnie na scenę wbiega trójka dzieci.
Jedno dziecko ma w ręku szkatułkę.*

Dziecko I (dziewczynka): Witajcie, cześć. Takie melodie cudownie mnie nastroją. Jak ja lubię Święta Bożego Narodzenia. Zapach choinki, dzielenie się opłatkiem przy wigilijnym stole i oczywiście prezenty.

Dziecko II (chłopiec): Ja też uwielbiam święta, a szczególnie, gdy z rodziną o północy idziemy na Pasterkę a śnieg trzeszczy pod nogami. Ale teraz posłuchajcie mnie uważnie, gdyż mam dla was niesamowitą wiadomość!

Dziecko III (dziewczynka): Tak to opowiadaj. Wyraz twarzy nasz bardzo zagadkowy. Co się stało?

Dziecko II: Jak wiecie, przed świętami u mnie w domu jest zawsze dużo prac porządkowych. W tym roku tata wpadł na pomysł, że posprzątam strych. W czasie porządków na strychu znalazłem dziwną szkatułkę, przykrytą złotym szalem. Delikatnie wziąłem ją do rąk i pomyślała, że to jakiś skarb... No i przyniosłem ją dziś, żeby wam pokazać swoją zdobycz.

Dziecko I: Och, jaka fajna szkatułka. Zaglądałeś do środka?

Dziecko II: Oczywiście tylko głupi, by nie zajrzał! Chłopiec otwiera szkatułkę i mówi: Zobaczcie sami, co jest w środku, moim zdaniem jest to dziwna mapa, na której zaznaczono miejsce z napisem: skarb. Ale to nie wszystko jest także list.

Dziecko I: To super! Może wyruszymy na poszukiwanie tego skarbu, a gdy go znajdziemy będziemy bogaci. Co wy na to? *Dzieci odpowiadają wspólnie: Tak. Następnie oglądają mapę i decydują się na przeczytaniu listu.*

Tekst listu czyta dziecko II

Witaj!

Jeśli znalazłeś szkatułkę, mapę i list to znaczy, że jesteś dobrym i pracowitym człowiekiem. Chcę Cię zabrać w podróż, w czasie i w przestrzeni, abyś mógł dotrzeć do wyjątkowo, pięknego miejsca w którym znajduje się największy skarb, cud świata. Musisz mieć jednak czyste serce, uważne oczy, aby odkryć ten wyjątkowy skarb. Gdy usłyszysz śpiew obok Ciebie, pojawi się anioł z dużym sercem, które jest wehikułem czasu. Musisz wejść na serce, zamknąć oczy i uwierzyć, że podróż w czasie jest możliwa. Wówczas anioł przeniesie Cię do wyjątkowego miejsca, w którym ukryty jest największy klejnot, skarb. Jeżeli chcesz przeżyć tę wspaniałą przygodę, przygotuj się do drogi. Zabierz ze sobą odwagę, czyste serce, szczerą spójrzanie, dobre dłonie, uśmiech a przede wszystkim miłość, bez której nie można znaleźć, odkryć tego wyjątkowego skarbu.

Zapraszam Cię w podróż. Naprawdę warto!

Anioł Miłości

Dziecko I: Oczywiście! Wybiorę się w tę podróż, bo chcę odkryć, odnaleźć ten skarb. To wyjątkowa okazja chcę z niej skorzystać. Czy jedziecie ze mną?

Dziecko III: Dziecko III rezygnuje z podróży i mówi: Ja nie mogę szukać skarbu i wyruszać w długą Podróż ponieważ w domu czeka mnie dużo pracy, mam udekorować choinkę przecież wkrótce święta Bożego Narodzenia. Życzę wam powodzenia w poszukiwaniach. Przywieście mi coś z podróży. Cześć. Dziewczynka odchodzi i ubiera choinkę.

Dziecko II: A ja, gdy tylko zobaczę anioła miłości i usłyszę jego śpiew wybiorę się w tę podróż, aby odkryć skarb. Ale czy mam czyste serce, dobre dłonie i potrafię kochać?

Dzieci siadają na podłodze i myślą o ciekawej wyprawie. Chowają mapę i list do szkatułki.

Św. Mikołaj i kołędnicy wchodzi na scenę: Teraz drodzy widzowie odwagi nam trzeba, abyśmy razem z dziećmi w podróż wyruszyli i na różne kontynenty trafili. Abyśmy również największy skarb Maleńką Miłość tam odkryli. A gdy najwspanialszy cud znajdziemy z małymi misjonarzami rozgłaszać go po całym świecie będziemy! Hej kolęda, kolęda.

Piosenka: Wspólny śpiew chóru i kołędników – „Maleńka przyszła Miłość” - Eleni
Podczas śpiewu na scenie pojawia się Anioł z dużym sercem i rozkłada je na podłodze, wprowadza na nie dzieci. Serce ma być wehikulem czasu. Dzieci siadają na sercu, zamykają oczy i wyruszają w podróż. Na końcu podróży Anioł układa przed dziećmi zielony list. Gdy dzieci siedzą już na sercu w czasie piosenki na scenę wchodzi także Maryja z dzieciątkiem, św. Józef i siadają w stajence. Maryja układa Jezuska do żłóbka. Gdy następuje cisza, dzieci które siedzą na sercu otwierają oczy i rozglądają się. Dostrzegają przed sobą list.

Dziecko II: Ale numer to działa, podróż się udała. Dodarliśmy do kraju pięknego i bardzo dalekiego. A przed nami wskazówka nowa, koperta zielona. Ciekawe, od kogo ten list?

Dziecko I: *bierze kopertę, otwiera i czyta list*

Witajcie Drogie Dzieci!

Gwiazda już w Betlejem świeci.

Cud, nad cuda, skarb jedyny przyszedł na ziemię w postaci Małej Dzieciny.

Jeśli odkryć go chcecie, szukajcie światła w świecie.

Szukajcie dużej gwiazdy na niebie, a ona wskaże cud, skarb jedyny Maleńką Miłość Bożej Dzieciny.

Dzieci wstają na widok Anioła i podchodzą do niego, patrzą ze zdziwienie i uważnie go słuchają.

Anioł I:

Radość wam zwiastuję:

Jezus – Bóg się rodzi.

Największy skarb świata do nas dziś przychodzi.

Anioł II staje obok Maryi i woła:

Wesoła nowina, radosna nowina:

Bóg Ojciec na ziemię zesłał swego Syna.

Chórek, św. Mikołaj i kołędnicy oraz dzieci z różnych kontynentów śpiewają kolędę: „Dzisiaj w Betlejem” dwie zwrotki. Na słowa dzisiaj w Betlejem św. Mikołaj obraca gwiazdę misyjną.

Po kolędzie dzieci podchodzą bliżej do żłóbka, kłaniają się Jezusowi i mówią wiersz.

Dziecko I:

W mroku lśni gwiazda ponad Betlejem.

Ciemność dokoła, w szopie się rodzi Dzieciątko Boże.

Skarb, cud jedyny, cud najpiękniejszy.

Wśród najuboższych, wśród najbiedniejszych,
rodzi się Światło, nic go nie zmniejszy.

Dziecko II:

Nic go nie zmniejszy, nic go nie zaćmi!

W jego to blasku jesteśmy braćmi.

W sercach nam będzie rosło i żyło
prawdą najwyższą, co zwie się: Miłość.

Choć ciemność wkoło i wicher wieje,
jasno lśni gwiazda ponad Betlejem.

Maryja wyjmuje Dzieciatko-Jezus ze żłóbka i podaje je Dziecku I. Dziewczynka przytula Dzieciątko.

Dziecko II: Warto było Ciebie szukać Jezu Malusieńki.

Dziecko I: Cieszę się, że znalazłam największy skarb świata - Jezusa, który daje swoją miłość i Ewangelię całemu światu. Bo Pan Jezus uczy nas modlitwy, ofiary, służby i twórczości. Tylko z Chrystusem możemy zbudować most miłości! *Dziewczynka oddaje Jezusa w ręce Maryi. Dzieci siadają przy żłóbku.*

Chór i kołędnicy śpiewają utwór pt. „Most miłości”. Zaczynamy śpiew od refrenu.

Trzy dziewczynki i chłopiec ubrani w koszulki z logo PDMD. Koszulki w kolorach misyjnych, wychodzą na scenę z literkami tworzącymi napis: MOST, śpiewają pieśń i wykonują układ taneczny wraz z literkami. Następnie dzieci przechodzą na lewą stronę sceny, siadają na podłodze i trzymają literki, które tworzą napis: MOST. M – oznacza modlitwę, O – oznacza ofiarę, S – oznacza służbę, T – oznacza twórczość.

„Most Miłości”.

1. Modlitwa, modlitwa tak bardzo ważna jest.

Modlitwa, modlitwa, braterstwa uczy mnie.

Ref. Dzieci dzieciom niosą miłość.

Dzieci dzieciom niosą chleb.

Dzieci dzieciom niosą przyjaźń.

I Chrystusa prawdę też.

Od Bałtyku po gór szczyty

Chcą dziś Ewangelię nieść.

Od Bałtyku po gór szczyty

Chcą dziś miłość, służbę nieść.

2. Ofiara, ofiara, darem Ducha jest.

Ofiara, ofiara dzielenia uczy mnie.

Ref. Dzieci dzieciom niosą miłość.

Dzieci dzieciom niosą chleb...

3. Bo służba, bo służba, mym dobrym czynem jest.

Bo służba, bo służba, miłości uczy mnie.

Ref. Dzieci dzieciom niosą miłość.

Dzieci dzieciom niosą chleb...

4. Ma twórczość, ma twórczość, talentem Bożym jest.

Ma twórczość, ma twórczość, radości uczy mnie.

Ref. Dzieci dzieciom niosą miłość.

Dzieci dzieciom niosą chleb...

autor tekstu: Julita Nagel; autor muzyki Aleksandra Kurpik

Na scenę wychodzi św. Mikołaj i misjonarz. Św. Mikołaj ukazuje krótką historię PDMD.

Św. Mikołaj: Pan Jezus przyszedł na świat, aby obdarzyć nas miłością, przebaczeniem, zbawieniem. Każdy człowiek niezależnie od koloru skóry, języka, religii jest dla niego bardzo ważny. Chrystus jest Miłością i pragnie, abyśmy my jego mali misjonarze byli przedłużeniem Jego rąk. Jezus powiedział: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody”.

Misjonarz: „Być misjonarzem - to pochylić się jak dobry Samarytanin nad potrzebami wszystkich, zwłaszcza najbardziej ubogich i najbardziej potrzebujących, ponieważ ten, który

kocha sercem Chrystusa, nie szuka swojego interesu, lecz jedynie chwały Ojca i dobra bliźniego. To tutaj znajduje się sekret skutecznej działalności misyjnej”¹.

Św. Mikołaj: *czyta informacje na temat Afryki*

Afryka to drugi, co do wielkości kontynent świata, zajmuje powierzchnię 30,3 miliona km², położony na południe od Europy, po obu stronach równika. Od zachodu oblewają go wody Oceanu Atlantyckiego, od wschodu Oceanu Indyjskiego, wraz z jego częścią – Morza Czerwonego.

Misjonarz: O tym jak wygląda dzisiejsza sytuacja Afryki i żyjących tam ludzi, dokładnie nie wiemy. Od wielu lat polscy misjonarze prowadzą szkoły w Afryce i pomagają najuboższym dzieciom. Afryka to kontynent dużych kontrastów: obok egzotycznej, pięknej przyrody i wspaniałych bogactw naturalnych istnieje wiele problemów, takich jak głód, choroby, wojna, analfabetyzm. Nerozwiazane problemy Afryki wciąż z podwójną siłą „wołają” o pomoc, powracają do współczesnych ludzi i zmuszają do refleksji. Afryka potrzebuje Chrystusa i Jego Ewangelii. Czarny kontynent z gorącym błaganiem wznosi modlitwę do małego Jezusa - przyślij do nas więcej misjonarzy Panie.

Gdy misjonarz kończy ukazywać sytuację misjonarzy pracujących w Afryce, dzieci ubrane w stroje afrykańskie podchodzą krokiem tanecznym do stajenki grając na bębenkach-podkład muzyki afrykańskiej. Uczniowie ukazują Jezuskowi trudną sytuację dzieci afrykańskich. Następnie po rozmowie z Jezusem jedno dziecko składa dary, zielone serce i siada przy żłóbku a drugi wraca do plakatu z konturem Afryki i staje obok niego.

Dzieci z Afryki:

Dziecko afrykańskie I: My dzieci afrykańskie z wilgotnego i gorącego kontynentu przybywamy. Z kontynentu, na którym znajdują się bujne lasy deszczowe i największa pustynia świata – Sahara. Mieszkamy na Czarnym Lądzie wśród pięknej zielonej przyrody. Ale obok pięknych widoków, doświadczamy też wielu problemów takich jak: niedożywienie, brak opieki lekarskiej i edukacji.

Dziecko afrykańskie II: Panie Jezu kochany, Tobie nasze problemy i trudności powierzamy, bo wiemy Jezu Mały, że Ty dla nas jesteś cały, że Ty natchniesz dobrych serc wiele i przybędą do nas z całego świata mali misjonarze, nasi przyjaciele. Chociaż niewiele mamy to dziś grzechotki i bębni afrykańskie Tobie damy. Aby na chwałę Tobie grały i Twoje małe serduszko rozweselały. Tyś Królem nad Królami, my dzieci afrykańskie Ciebie uwielbiamy.

Dzieci składają u stop Jezusa przygotowane dary.

¹ Fragmenty Orędzia Misyjnego Benedykta XVI na rok 2006, wydane 29 kwietnia 2006 r.

Kolęda: Wspólny śpiew chóru i kolędników – „*W żłobie leży*”.(2 zwrotki)

Św. Mikołaj: *Czyta informacje na temat Azji.*

Azja to „olbrzym” wśród kontynentów o powierzchni 44,5 mln km². Nazwa kontynentu wywodzi się od staro-asyryjskiego słowa *acu* oznaczającego *wejście, miejsce jasne, kraj wschodzącego słońca*. To tu przed wiekami powstały pierwsze państwa – najstarsze cywilizacje. W Azji obecnie żyje więcej ludzi niż na wszystkich innych kontynentach łącznie. Azja jest pięknym kontynentem, który potrzebuje pomocy Chrystusa i Jego Ewangelii. Swoją dar dla Jezusa składa ogromny kontynent azjatycki, prosząc o dar pokoju w krajach nękanych wojną i terroryzmem.

Gdy św. Mikołaj kończy czytać informacje na temat Azji dzieci stojące przy konturach Azji ruszają do żłóbka trzymając miseczkę ryżu, wachlarz, kwiat wiśni oraz żółte serca, aby złożyć je w darze Jezusowi. Na tle muzyki hinduskiej lub japońskiej wędrują: Wietnamka, Chinka, Chińczyk, Hinduska i Japonka naśladując ruchy i ukłony azjatyckie wędrują do Jezusa, aby złożyć Mu dary. Następnie po rozmowie z Jezusem składają Mu przyniesione dary, jedno dziecko siada przy żłóbku a dwójka wraca do plakatu z konturem Azji i staje obok niego. Dzieci z Azji zawieszają także na choince żółte serca.

Dzieci z Azji:

Chinka: Panie Jezu kochany my dzieci Azji z największego kontynentu przybywamy. Piękne góry Himalaje i najwyższy szczyt górski posiadamy, który Mont Everest nazywamy. A gdy słońce mocno świeci w najgłębszym jeziorze Bajkał, kąpią się azjatyckie dzieci. Dlatego Panie Jezu Kochany dużą miseczkę ryżu Tobie, Królu prosto z Chin dostarczamy.

Hinduska: Ja przynoszę pamięć o Matce Teresie, tej, która chorych i umierających przyjęła. Dla nich domy założyła, rany obmywała, matką dla nich była. Panie Jezu niewiele posiadamy, często głodu i cierpienia doświadczamy, ale podzielimy się z Tobą Zbawicielu świata tym, co posiadamy, bo bardzo mocno Ciebie kochamy. Przynosimy wonne kadzidła, serca i wachlarz wspaniały, aby te przedmioty, czas Ci umilały.

Japonka: Panie Jezu kochany jestem małą Japonką i mieszkam na wyspie. Niestety nie wszyscy Ciebie tu znają w „kraju kwitnącej wiśni”. Zapraszam Jezu do Japonii, by wszyscy Cię poznali, aby zmienili swe serca i bardzo Ciebie pokochali. Przyniosłam Ci Panie wiśni kwiat różowy, z prośbą mą gorącą, by we wszystkich domach nie zabrakło modlitwy i o Bogu rozmowy.

Misjonarz: Wszyscy się tu zebraliśmy, aby na Ciebie czekać. Panie Jezu, jesteś, przybyłeś, nie chciałeś dłużej zwlekać. Przygotowaliśmy nasze serca na ten dzień. Nie może tej radości przyćmić żaden cień. Ty jesteś Światłością świata!

Kolęda: Wspólny śpiew chóru i kolędników – „*Wśród nocnej ciszy*”(2 zwrotki)

Św. Mikołaj: Ameryka to część świata położona na półkuli zachodniej, w skład, której wchodzi dwa kontynenty: Ameryka Północna i Ameryka Południowa. Nazwa Ameryka pochodzi od imienia włoskiego żeglarza i podróżnika Amerigo Vespucci, który obalił teorię Krzysztofa Kolumba stwierdzając, że Kolumb nie odkrył Indii, lecz nowy, nieznaną kontynent.

Misjonarz: Dzisiaj Amerykanie są w większości potomkami przybyszów z Europy i innych kontynentów. Mieszkają tu także potomkowie Indian – rdzenni mieszkańcy Ameryki. Ludy Ameryki też czekają na przyjście Syna Bożego Jezusa Chrystusa, który niesie Ewangelię, miłość, przebaczenie, wyzwolenie i zaprasza wszystkich mieszkańców ziemi, aby stali się Jego misjonarzami.

Gdy św. Mikołaj i Misjonarz kończą czytać informacje na temat Ameryki dzieci stojące przy konturach Ameryki ruszają do żłóbka trzymając pióropusz, strój meksykański, grzechotki i czerwone serca, aby złożyć je w darze Jezuskowi. Na tle muzyki amerykańskiej Indianie i Meksykanie wędrują do Jezusa, aby złożyć Mu dary. Następnie po rozmowie z Jezusem dzieci składają dary. Jedno dziecko siada przy żłóbku a drugi uczeń zawiesza czerwone serce na choince. Następnie wraca do plakatu z konturem Ameryki i staje obok niego. Misjonarz staje zawsze przy kontynencie Europy.

Św. Mikołaj: czyta informacje na temat Ameryki

Dzieci z Ameryki

Indianin: Panie Jezu kochany my Indianie z Ameryki do Ciebie przybywamy. My też coś wyjątkowego na swoim kontynencie posiadamy. Jest to największy wodospad świata Salto del Angel. Kiedyś zamieszkiwaliśmy teren całej Ameryki Północnej. Obecnie żyjemy w wyznaczonych rezerwach, ale nadal zachowujemy swoje zwyczaje i tradycje.

Indianka: Zachwycamy się pięknem przyrody, którą dla nas stworzyłeś Panie Jezu Mały, aby nasze serca zawsze Cię kochały. Przynosimy Ci w darze Jezu Mały, pióropusz indiański, bo Ciebie za wspaniałego wodza wszyscy Indianie uznali.

Meksykanin: Panie Jezu kochany my Meksykanie na chwałę Twoją gramy i śpiewamy i Ciebie naszego Zbawiciela uwielbiamy. Chociaż nie posiadamy zbyt wiele, żeby nie było Ci zimno, Panie Jezu Mały przynosimy Ci grzechotki i nasze kolorowe stroje, aby Cię ogrzały.

Św. Mikołaj: czyta informacje na temat Australii i Oceanii

Australia wraz z otaczającymi ją wyspami na Oceanie Spokojnym tworzy osobną część świata, zwaną Australią i Oceanią. Ludność Australii stanowią potomkowie przesiedleńców z

Europy oraz mała liczba rdzennych Australijczyków nazywanych Aborygenami. Kontynent Australii i Oceanii też czeka na Mesjasza – Jezusa Chrystusa!

Gdy św. Mikołaj kończy czytać informacje na temat Australii i Oceanii dzieci stojące przy konturach Australii i Oceanii ruszają do żłóbka trzymając kolorowy wieniec kwiatów, aby złożyć je w darze Jezusowi oraz niebieskie serca ze skrzydełkami. Na tle muzyki hawajskiej dwie Hawajki ubrane w kolorowe stroje wędrują do Jezusa, aby złożyć Mu dary. Jedno dziecko siada przy żłóbku a drugie zawiesza niebieskie serce na choince, wraca do plakatu z konturem Australii i Oceanii i staje obok niego.

Dzieci z Australii i Oceanii dwie Hawajki ubrane w barwne stroje i kwiaty wychodzą na scenę w rytmie tańca hawajskiego.

Hawajka I: Misjonarz w naszych sercach wzbudził miłość do Ciebie. Wiemy, że bez Ciebie Maleńki Jezu nie znajdziemy się w niebie. Chcemy, abyś zawsze w naszych sercach się rodził i wszystkich ludzi na całym świecie z nędzy, biedy, wojen wyswobodził.

Hawajka II: Panie Jezu kochany my gmach opery w Sydney posiadamy, więc pięknym śpiewem z radością Ciebie powitamy. Otworzymy serca, bo miłości nam trzeba i niech nasza modlitwa unosi się do nieba. Przynosimy kwiaty, aby stajenkę ozdabiały i Twoje dobre oczy utuliły.

Kolęda: *Wspólny śpiew chóru i kolędników – „Lulajże, Jezuniu” (2 zwrotki)*

Św. Mikołaj: *czyta informacje na temat Europy*

Drodzy widzowie przedstawiamy teraz Europę – kontynent, na którym my żyjemy i Chrystusa ludziom niesiemy. Europa ma powierzchnię 10,5 mln km² Stanowi to ok. 2% całej powierzchni kuli ziemskiej.

Misjonarz: Europa tworzy jedną wielką rodzinę, która winna się szanować i pomagać sobie nawzajem. Jako część świata jest większa tylko od Australii. To tu powstały wielkie cywilizacje: grecka i rzymska. To tu mocno rozwinęło się chrześcijaństwo, a Rzym – stał się jego światową stolicą. Dobrej Nowinie zawdzięcza Europa swe powstanie, rozwój i bogate dziedzictwo historii. Chrystus pragnie, aby Europejczycy otworzyli mu drzwi swoich serc nie tylko w sensie duchowym, ale także społecznym. „Europo otwórz drzwi Chrystusowi i Jego Ewangelii”.

Gdy św. Mikołaj i misjonarz kończą czytać informacje na temat Europy i dzieci stojące przy konturach Europy ruszają do żłóbka trzymając w rękach białe serca i puszkę z pieniędzmi, aby złożyć je w darze Jezusowi. Następnie po rozmowie z Jezusem składają Mu przyniesione dary, jedno dziecko siada przy żłóbku a drugie zawiesza białe serce ze skrzydełkami na choince, wraca do plakatu z konturem Europy i staje obok niego.

Dzieci z Europy

Anglik: Panie Jezu kochany, my z Europy przybywamy i pieniądze z akcji charytatywnych Tobie dostarczamy. Przybyłeś tu do nas, jesteśmy szczęśliwi, teraz niech twa miłość wszystkich nas ożywi. Bo na wszystkich kontynentach most miłości budujemy: modlitwę, ofiarę, służbę i twórczość to dziś Ci niesiemy.

Polka – Krakowianka: Panie Jezu kochany ja przybywam z Polski, aby głosić wszystkim, że cały świat czeka na Ciebie, czeka Afryka, Azja, Ameryka, Oceania, czeka też Europa, czeka Polska, czeka Warszawa. Dlatego świat potrzebuje świętych misjonarzy, każdy z nas może stać się misjonarzem, który słowem, przykładem a przede wszystkim miłością będzie głosił Ewangelię - Dobrą Nowinę.

Maryja z Jezusem na rękach i ze świętym Józefem wychodzą na środek sceny, obok nich staje misjonarz i mówi:

Misjonarz: Chwała Tobie, Panie Jezu, że do nas przybyłeś, że radość, miłość nam dałeś, serca pocieszyłeś. Choć już drugie tysiąclecie chrześcijaństwa mija, nie do wszystkich w świecie radość ta przybyła. Wiesz dobrze Panie, że misję rozpocząć trzeba, aby wszyscy ludzie Ewangelię poznali i mogli pójść do nieba.

Świat na Ciebie czeka Panie! Więc śpiewamy Tobie dziś. O pokój dla świata przychodzimy Cię prosić, Królestwo Pokoju chcemy wszystkim ogłosić. By wojen nie było, aby ludzie w zgodzie żyli. I wszystkie swe krzywdy sobie przebaczyli. Cały świat niech Cię uwielbia nasz Maleńki Panie. Czarni, żółci oraz biali. Dziś razem budujemy mosty: wiary, radości i życzliwości niechaj w naszych sercach miłość zawsze gości.

Wszyscy aktorzy śpiewają utwór: „Jest taki dzień”. Józef z Maryją oraz przedstawiciele różnych kontynentów biorą do rąk koszycki z małymi serduszkami i podczas wspólnego śpiewu rozdają serduszka wśród widowni - serduszka misyjne w pięciu kolorach symbolizujących różne kontynenty: żółte, czerwone, zielone, niebieskie i białe.

Po wykonaniu pieśni na scenę wchodzi gwiazdor wyjaśnia, po co zostały rozdane serduszka i wszyscy aktorzy mówią krótką modlitwę.

Św. Mikołaj: Każdy z nas otrzymał dziś serduszko: czerwone – symbolizujące Amerykę, białe – symbolizujące Europę, zielone – symbolizujące Afrykę, niebieskie – symbolizujące Oceanie lub żółte – symbolizujące Azję, które razem oznaczają miłość Jezusa. Prosimy o modlitwę w intencji tego kontynentu, jaki dostaliśmy. Zachęcamy wszystkich do budowania mostów miłości na rzecz misji: modlitwy, ofiary, służby, twórczości. Niech Miłość Chrystusa w sercach naszych zagości.

Zapraszamy teraz wszystkich do krótkiej refleksji na temat Świąt Bożego Narodzenia.

Na środek sceny wychodzi Maryja z Jezusem i mówi wiersz Ks. Twardowskiego pt. „Dlaczego jest święto Bożego Narodzenia?”

Dlaczego jest święto Bożego Narodzenia?

Dlaczego wpatrujemy się w gwiazdę na niebie?

Dlaczego śpiewamy kolędy?

Dlatego, żeby się nauczyć miłości do Pana Jezusa.

Dlatego, żeby podawać sobie ręce.

Dlatego, żeby uśmiechać się do siebie.

Dlatego, żeby sobie przebaczać

Następnie do Maryi podchodzi święty Józef. Maryja przekazuje Jezusa świętemu Józefowi.

Wszyscy aktorzy ustawiają się na scenie i mówią wspólnie:

*Zostań z nami, Panie Jezu, niech Twa radość nas połączy, niechaj wszystkich ludzi w świecie
Twoja wielka Miłość złączy! mówimy ten tekst dwa razy*

Na koniec Jasełek wspólny śpiew: „Jest taki dzień” (Czerwone gitary). Misjonarz może rozdać opłatek dzieciom i z różnych krajów. Aktorzy dzielą się opłatkiem na scenie i składają sobie życzenia. Lub aktorzy podczas śpiewu tańczą w rytm muzyki.

Teksty kolęd pobrane ze strony www.spiewnik.gower.pl